

Rússia obre la porta al paper de la UE a Kosovo

Redacció
MOSCOU

El ministre d'Exteriors rus, Serguei Lavrov, va dir ahir a la televisió del seu país que "no és impossible" que la Unió Europea (UE) pugui tutelar Kosovo quan aquesta declari la independència de Sèrbia. De tota manera, unes hores abans en un diari va voler deixar clar que Rússia utilitzarà tots els instruments que té a l'ONU per bloquejar els intents que des de la UE s'estan fent perquè Kosovo proclami la seva sobirania.

"Si la UE vol rellevar l'ONU a Kosovo, aquesta no és una via possible", va exposar Lavrov al canal televisiu Vesti-24. "Primerament, caldria que el Consell de Seguretat adoptés una decisió apropiada. En segon lloc, que Belgrad hi estigués d'acord. El seu consentiment a una operació pacificadora és un altre condicionant", va afegir el cap de la diplomàcia rus.

Sèrbia ja ha advertit que una missió de la UE sense la benedicció del Consell de Seguretat seria il·legal. Fins i tot alguns polítics serbis partidaris de la línia dura s'oposarien a una "independència supervisada" amb el pla europeu al darrere. Moscou va vetar a l'ONU a principis d'any aquesta opció.

L'any 1999, Rússia ja estava en contra de l'operació militar de l'OTAN a Sèrbia, que va obligar les forces de Belgrad a retirar-se de Kosovo després de les atrocitats que van cometre contra la població de majoria albanesa. Llavors Moscou va formar part de les forces de pacificació de l'ONU a Kosovo, però ara s'oposa amb fermesa al fet que s'independitzi. ■

Alemanya, la República Txeca i Polònia celebren la caiguda de les fronteres dins d'Europa

■ Merkel lloa l'ampliació de Schengen en un acte a Zittau, una ciutat avui alemanya entre els tres països ■ Divisió ciutadana sobre la bondat de l'abolició dels controls

Redacció
ZITTAU (ALEMANYA)

Els governs alemany, polonès i txec van celebrar ahir que s'hagi posat fi als controls entre les seves respectives fronteres a Zittau, ciutat que ha anat canviant els seus límits amb el pas dels anys. "Estem assistint a un moment històric", va dir la cancellera alemanya, Angela Merkel, a la duana entre Alemanya i Polònia d'aquesta ciutat.

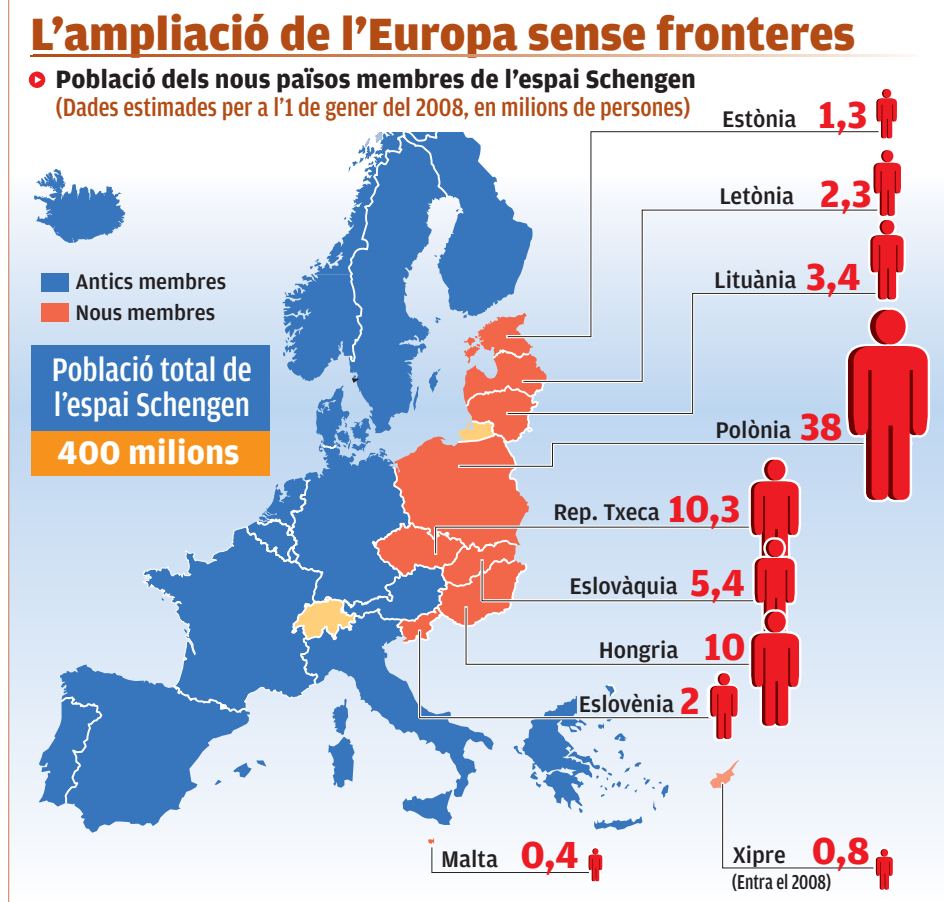
"És una gran alegria que els escolars visquin amb normalitat el que va ser un somni per als seus pares i els seus avis", va afegir Merkel, criada i educada a l'extinta República Democràtica Alemanya (RDA), rere el Teló d'Acer.

El president de la Comissió Europea, José Manuel Durão Barroso, va expressar que l'acte tenia un caràcter simbòlic i va recordar com de dividida havia estat Europa en el passat. El cap de la Comissió duia a la mà un cartell en què es podia llegir "control de duanes", que va qualificar de "peça arqueològica".

Durant la cerimònia, una banda de la policia alemanya va tocar l'*Himne a l'alegria*, de Beethoven, i uns estudiants van enlairar uns globus com a símbols de la Unió Europea (UE).

Por de més crims

Contrastant amb l'eufòria dels polítics, la població de les zones frontereres encara té sentiments de recel davant l'abolició dels con-

REUTERS/AVUI

La frase

“És una gran alegria que els escolars visquin amb normalitat el que va ser un somni per als seus pares”

Angela Merkel
CANCELLERA ALEMANYA

ma”, va comentar Johann Wellnner, un pensionista alemany assistent a l'acte, que explicava que la seva filla viu a prop de la frontera “i quan renta la roba, s'hi ha d'asseure a sobre fins que s'eixuga per evitar que li prenguin”.

Confiança

Si la inquietud és present quan es parla de l'abolició de l'espai fronterer, també hi ha gent menys desconfiada com ara Peter Grusshans, per a qui “els que roben també poden ser ale-

manys”. Grusshans va néixer a Silèsia, avui polonesa, però “quan era alemanya”. Després del 1945 va ser un dels 13 milions de desplaçats a l'est dels rius Oder i Neisse, que passa per Zittau, ciutat que abans de la definició de les noves fronteres després de la Segona Guerra Mundial tenia un barri que avui pertany al territori polonès. “Que s'acabi amb les fronteres em sembla meravellós. Hem hagut d'esperar massa temps”, va concloure Grusshans. ■

El cap del govern belga reclama un “nou pacte” de flamencs i valons

Redacció
BRUSSEL·LES

El primer ministre de Bèlgica, Guy Verhofstadt, va agafar ahir les regnes del nou govern federal provisional amb una crida al diàleg entre flamencs i francòfons perquè arribin a un “nou pacte” que posi fi a “la desconfiança recíproca” entre les dues comunitats.

“Sempre hem aconseguit resoldre qualsevol

conflicte, aclarir qualsevol contradicció i tirar endavant qualsevol debat, sense vessament de sang, sense cicatrius indelebles, sense rancúnia”, va manifestar el polític liberal flamenc davant els diputats després de prendre possessió davant el rei Albert II com a cap del nou executiu de transició.

El govern té com a missió fer front als afers i les reformes més urgents des-

El liberal flamenc Guy Verhofstadt prenent possessió ahir com a cap del nou govern interí belga davant el rei Albert ■ EFE

prés de mig any postelectoral d'impàs polític total.

Verhofstadt, que va perdre les eleccions del 10 de juny, mantindrà el timó de Bèlgica però amb el poder que no ha tingut els últims mesos, perquè era *premier* en funcions.

Ja allunyat de la pressió mediàtica, el líder democristià flamenc, Yves Leterme, guanyador dels comicis, intentarà ara tancar l'acord per a un govern federal definitiu que no ha obtingut fins ara pel rebuig francòfon a donar més autonomia a les regions. Ahir Verhofstadt va advertir que cal obrir un “debat profund” sobre les institucions belgues. ■

TELEOBJECTIU

Alfons Quintà

Periodista

Genguis Khan amb petroli

El segon president de la Internacional Comunista, Nikolai Bukharin (1888-1938), va qualificar Stalin de “Genguis Khan amb telèfon”. El tirà soviètic el va assassinar. Cal recordar-ho arran del projecte francès de creació d'una indefinida Unió Euromediterrània, expressió gairebé poètica per referir-se al que, com a màxim, podria ser una zona de lliure comerç. El problema rau en el fet que diversos països d'aquesta àrea estan en mans d'uns Genguis Khan amb petroli o gas, o finançadors i beneficiaris del terrorisme arabo-musulmà.

Abans Stalin i ara Gaddafi (Líbia) i Assad (Síria), entre d'altres, són versions contemporànies de Genguis Khan. Controlen, amb la policia política i el terrorisme d'Estat, països que, en canvi, han entrat al món econòmic modern, si bé només gràcies a la possessió de primeres matèries.

Cal posar entre parèntesis el fallit axioma que a partir d'un determinat nivell de renda per càpita la dictadura és impossible. Vegi's la Xina. Tampoc ens hem de situar a l'ombra del primitivisme marxista, on l'economia és la base de tot. Hauríem d'abordar el

Cal condicionar la unió mediterrània a l'afebliment de règims com el de Gaddafi

problema que representa la riba sud i est del Mediterrani des de l'enfocament de Max Weber. Va situar l'origen del capitalisme en el progrés social que va representar la reforma luterana. Creia que l'alliberament del pensament era la base del progrés polític i econòmic.

Un liberal modern, Norberto Bobbio, va anar més enllà: “L'Estat liberal –va escriure– és el pressupòsit no només històric sinó també jurídic de l'Estat democràtic”. Per sort, això es va tenir molt en compte a l'hora d'impedir l'ingrés de l'Espanya franquista en el que avui és la Unió Europea. Ara és hora de recuperar aquell mateix criteri com a condició prèvia a la integració permanent de totes les ribes del Mediterrani. No s'han d'enfortir els Genguis Khan dels nostres dies, sinó tot al contrari. ■